

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Formålet med lovforslaget

Formålet med lovforslaget er gennem en autorisationsordning for bandagister at øge patienternes sikkerhed ved, at kun den, der har autorisation som bandagist, må betegne sig som sådan. Herved gøres det let for brugerne at identificere de personer, der opfylder de uddannelsesmæssige betingelser for at benytte titlen bandagist.

Samtidig får bandagisterne, i lighed med hvad der gælder for andre autoriserede sundhedspersoner, en i lovgivningen eksplicit fastsat pligt til at udvise omhu og samvittighedsfuldhed i deres virke som bandagist. Endvidere vil en autorisation af bandagisterne medføre, at Sundhedsvæsenets Patientklagenævn får kompetence til at behandle klager over bandagister, hvilket ikke er tilfældet på nuværende tidspunkt.

Endelig får Sundhedsstyrelsen med loven mulighed for at gribe ind over for en bandagists faglige virksomhed i tilfælde af, at den pågældende er misbruger eller psykisk syg eller i øvrigt er til fare for patienterne på grund af kritisabel faglig virksomhed.

2. Nærmere om lovforslaget

Autorisation kan efter lovforslaget opnås af den, der har bestået eksamen m.v. som bandagist i henhold til Sundhedsstyrelsens vejledning nr. 123 af 20. juli 1995 om uddannelse af bandagister samt personer, der i udlandet har gennemgået en uddannelse, som kan sidestilles med den pågældende uddannelse.

Efter lovforslagets overgangsregler har personer, der tilsvarende efter førnævnte vejledning har fået bevis fra Sundhedsstyrelsen, ret til autorisation.

Bandagister, der er uddannet før vejledningens ikrafttræden, har i henhold til vejledningens overgangsordning kunnet modtage et bevis for uddannelse og praktisk erfaring fra Sundhedsstyrelsen. Sundhedsstyrelsen har udstedt bevis til i alt 97 bandagister. Det formodes, at langt størstedelen af de fungerende bandagister har et bevis fra Sundhedsstyrelsen.

Personer, der udøver virksomhed som bandagist, og ikke har et bevis fra Sundhedsstyrelsen, kan blive autoriserede som bandagist, hvis de på baggrund af en relevant uddannelse kan dokumentere at have udøvet virksomhed som bandagist på sammenlagt mindst tre år inden for de seneste fem år før lovens ikrafttræden. Det forventes at vedrøre højst 5-8 personer.

Der bliver efter lovforslaget alene tale om en titelbeskyttelse, idet et forbeholdt virksomhedsområde for bandagister ikke er fundet nødvendigt for patientsikkerheden.

3. Baggrunden for lovforslaget

Den 10. april 2003 pålagde Folketinget med vedtagelsen af beslutningsforslag B 55 af 10. december 2002 om autorisationsordning for danske bandagister regeringen at fremsætte lovforslag om en autorisationsordning for danske bandagister.

4. Uddannelsen til bandagist

Uddannelsen til bandagist er reguleret i Sundhedsstyrelsens vejledning nr. 123 af 20. juli 1995. Uddannelsen er en mellemlang, videregående medicinsk/teknisk uddannelse af 5 ½ års varighed bestående af ½ år i værkstedsteknisk grundskole, en 3-årig medicinsk-teknisk uddannelse (svensk bachelorgrad) og 2 år i turnustjeneste i et bandageri. Sundhedsstyrelsen udsteder uddannelsesbevis efter bestået eksamen og gennemført turnustjeneste.

Der skønnes på nuværende tidspunkt at være ca. 100 bandagister i alt.

Der uddannes ca. 1-7 bandagister om året.

5. Øvrige nordiske lande

Bandagister er autoriserede i Norge med titlen ortopediingenør samt i Finland med titlen ortopediteknikere. I Sverige er ortopedingenjör en beskyttet titel, og deres virksomhed er omfattet af Socialstyrelsens tilsyn. Endvidere bemærkes, at bandagister ikke er omfattet af den reviderede fællesnordiske overenskomst af 14. juni 1993 mellem Danmark, Island, Finland, Norge og Sverige om godkendelse af erhvervsudøvel-